Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kümnes koda laiendatud koosseisus)

22. jaanuar 2025 *

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2019. aasta *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta – Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artiklid 12 ja 14 – Mõiste „staatuse muutumine“ – Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeem – Õigusvastasuse vastuväide

Kohtuasjas T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, asukoht Madrid (Hispaania), esindajad: advokaadid D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: M. Rius Riu ja C. De Falco, keda abistasid advokaadid B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ja S. Ianc,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Steiblytė, P. Němečková ja D. Triantafyllou,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (kümnes koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president A. Kornezov, kohtunikud E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (ettekandja) ja L. Spangsberg Grønfeldt,

kohtusekretär: ametnik S. Jund,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 9. juuli 2024. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

kohtuotsuse

1 Hageja Banco Cooperativo Español, SA palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada teda puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB, edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) 8. augusti 2022. aasta otsus SRB/ES/2022/47, millega tühistatakse kriisilahendusnõukogu 16. aprilli 2019. aasta otsus SRB/ES/SRF/2019/10 ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2019. aasta *ex-ante*-osamaksete kohta osas, milles see puudutab selle otsuse I lisas nimetatud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid ja arvutab välja nende institutsioonide 2019. aasta *ex-ante*-osamaksed ühtsesse kriisilahendusfondi (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Vaidluse taust ja asjaolud, mis leidsid aset pärast hagi esitamist

2 Hageja on Hispaanias asutatud krediidiasutus. Ta kuulub Banco Cooperativo SPI krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi (edaspidi „kaitseskeem“), millele Banco de España (Hispaania keskpank) andis 2018. aasta märtsis loa vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 113 lõikele 7.

3 Kriisilahendusnõukogu kehtestas 16. aprilli 2019. aasta otsusega SRB/ES/SRF/2019/10 (edaspidi „algne otsus“) vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artikli 70 lõikele 2 ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavad *ex-ante*-osamaksed (edaspidi „*ex-ante*-osamaksed“) 2019. aastaks (edaspidi „2019. aasta osamakseperiood“) nendele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kelle suhtes kohaldatakse selle määruse artiklit 2 koostoimes artikli 67 lõikega 4 (edaspidi „krediidiasutused ja investeerimisühingud“) ja kelle hulka kuulub ka hageja.

4 Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond, Hispaania) kui liikmesriigi kriisilahendusasutus määruse nr 806/2014 artikli 3 lõike 1 punkti 3 tähenduses kohustas 29. aprilli 2019. aasta maksuteatega hagejat tasuma tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse summa, mille kriisilahendusnõukogu oli kindlaks määranud.

5 Kriisilahendusnõukogu võttis 8. augustil 2022 vastu vaidlustatud otsuse, millega ta tühistas ja asendas algse otsuse. Vaidlustatud otsuse põhjenduste 15–18 kohaselt oli selle eesmärk heastada algse otsuse põhjenduse puudumine, mille kriisilahendusnõukogu tuvastas pärast 15. juuli 2021. aasta kohtuotsust komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601), 3. märtsi 2022. aasta kohtumäärust SRB *vs.* Portigon ja komisjon (C-664/20 P, ei avaldata, EU:C:2022:161) ja 3. märtsi 2022. aasta kohtumäärust SRB *vs.* Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, ei avaldata, EU:C:2022:162).

6 Hageja sai 19. septembril 2022 vaidlustatud otsuse kohta teate.

7 Hageja ja kriisilahendusnõukogu on eriarvamusel nende asjaolude osas, mida tuleb arvesse võtta hageja 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel. Täpsemalt leiab hageja, et kriisilahendusnõukogu oleks pidanud arvesse võtma tema osalemist kaitseskeemis 2018. aastal, mida see nõukogu aga ei teinud.

Vaidlustatud otsus

8 Vaidlustatud otsus sisaldab põhiosa, millel on neli hagejat puudutavat lisa.

9 Vaidlustatud otsuse põhiosas kirjeldatakse 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamaksete kindlaksmääramise protsessi, mida kohaldatakse kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes.

10 Täpsemalt määras kriisilahendusnõukogu selle otsuse 6. jaos 2019. aasta osamakseperioodi jaoks kindlaks aasta sihttaseme, mis nähakse ette nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks määruse nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1), artiklis 4 (edaspidi „aasta sihttase“).

11 Lisaks selgitas kriisilahendusnõukogu, et ta kehtestas aasta sihttasemeks 1,15%, st ühe kaheksandiku kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute 2018. aasta tagatud hoiuste summast, mis määrati kindlaks hoiuste tagamise skeemides esitatud andmete alusel vastavalt komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44), artiklile 16.

12 Vaidlustatud otsuse 7. jaos kirjeldas kriisilahendusnõukogu 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamaksete arvutamise meetodit.

13 Samuti selgitas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse 7. jaos, et krediidiasutused ja investeerimisühingud – välja arvatud need, kes peavad oma eripärasid arvestades tegema kindlasummalise makse – peavad tasuma nende riskiprofiiliga korrigeeritud *ex-ante*-osamakse, mille kriisilahendusnõukogu on määranud kindlaks järgmisi põhietappe järgides.

14 Esimeses etapis arvutas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teise lõigu punktile a välja iga krediidiasutuse ja investeerimisühingu aasta baasosamakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab asjaomase krediidiasutuse ja investeerimisühingu kohustuste summa, välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused (edaspidi „netokohustused“), kõigi ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute netokohustuste summast kokku. Vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 lõikele 1 arvas kriisilahendusnõukogu krediidiasutuste ja investeerimisühingute netokohustustest, mille põhjal osamakse kindlaks määratakse, maha teatavat liiki kohustused.

15 *Ex-ante*-osamakse arvutamise teises etapis korrigeeris kriisilahendusnõukogu aasta baasosamakset vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teise lõigu punkti b kohaselt.

16 Lõpuks arvutas kriisilahendusnõukogu iga krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex-ante* -osamakse, jagades aasta sihttaseme iga krediidiasutuse ja investeerimisühingu vahel riskiga korrigeeritud aasta baasosamakse suhte alusel.

Poolte nõuded

17 Hageja palub oma menetlusdokumentide viimase versiooni kohaselt Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus teda puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.

18 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

19 Euroopa Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

20 Hagimenetluse algatusdokumendis esitab hageja kaks väidet, millest esimese kohaselt on rikutud delegeeritud määruse 2015/63 artikleid 12 ja 14, kuna kriisilahendusnõukogu ei võtnud 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse tema osalemist kaitseskeemis, ning teise võimalusena esitatud teise väite kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 12 ja 14 õigusvastased, kuna rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190), artikli 103 lõikeid 2 ja 7.

21 Hagiavalduse muutmise avalduses, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. septembril 2022 Üldkohtu kodukorra artikli 86 alusel, märgib hageja, et ta jääb kõikide oma hagimenetluse algatusdokumendis esitatud argumentide juurde, täpsustades samas, et pärast algse otsuse tühistamist ja asendamist vaidlustatud otsusega tuleb tema nõudeid mõista nii, et need puudutavad vaid vaidlustatud otsust.

22 Kõigepealt tuleb analüüsida teist väidet, milles hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 12 ja 14 on õigusvastased, ning seejärel esimest väidet, mis puudutab vaidlustatud otsuse õiguspärasust.

Teine väide, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 12 ja 14 on õigusvastased

Vastuvõetavus

23 Kriisilahendusnõukogu väidab, et teine väide on ebatäpsuse tõttu vastuvõetamatu, kuna hageja ei ole üksikasjalikult selgitanud, millised delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 12 ja 14 sätted tuleb tunnistada kohaldamatuks põhjusel, et need rikuvad direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikeid 2 ja 7. Lisaks ei ole delegeeritud määruse artikli 12 õiguspärasus käesoleval juhul asjakohane, kuna see säte ei ole kohaldatav.

24 Hageja leiab, et teine väide on vastuvõetav.

25 Selles küsimuses nähtub kohtupraktikast, et hagi vastuvõetavuse tingimus on see, et hagi aluseks olevad peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud on kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt esitatud hagiavalduse tekstis endas, et oleks tagatud õiguskindlus ja korrakohane õigusemõistmine. Samamoodi tuleb kohtupraktika kohaselt iga väidet, mida ei ole piisavalt kirjeldatud hagimenetluse algatusdokumendis, pidada vastuvõetamatuks (vt 7. juuli 2021. aasta kohtuotsus Bateni *vs.* nõukogu, T-455/17, EU:T:2021:411, punkt 135 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta ka 30. juuni 2021. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, T-265/19, ei avaldata, EU:T:2021:392, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu teise väite ebaselgust, siis tuleb märkida, et hagiavalduses täpsustab hageja, et ta esitab delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 12 ja 14 õigusvastasuse vastuväite üksnes juhul, kui Üldkohus tõlgendab esimese väite analüüsimisel neid artikleid nii, nagu need ei võimaldaks võtta tema osalemist kaitseskeemis 2018. aastal arvesse tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel.

27 Esimeses väites leiab hageja esiteks, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab võtta tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse tema osalemist kaitseskeemis 2018. aastal. Teiseks väidab ta, et 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamaksete arvutamiseks teabe esitamise lähtekuupäev, mis delegeeritud määruse artikli 14 lõike 1 kohaselt on 31. detsember 2017, ei takista kriisilahendusnõukogul võtta selle perioodi puhul arvesse tema osalemist kaitseskeemis, mis toimus 2018. aastal.

28 Järelikult nähtub hagiavaldusest tervikuna, et hageja esitas delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 ja artikli 14 lõike 1 kohta õigusvastasuse vastuväite. Lisaks kinnitas hageja kohtuistungil ka seda, et teise väitega peab ta silmas nende sätete õigusvastasust.

29 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu teist väidet, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 õiguspärasus ei ole käesoleval juhul asjakohane, siis tuleb meenutada, et õigusvastasuse vastuväide, mis on esitatud ELTL artikli 277 alusel täiendavalt, kui põhikohtuasjas vaidlustatakse muu akti õiguspärasust, on vastuvõetav üksnes siis, kui selle akti ja normi vahel, mille väidetavale õigusvastasusele viidatakse, on seos (30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Wattiau *vs.* parlament, T-737/17, EU:T:2019:273, punkt 56, ja 16. juuni 2021. aasta kohtuotsus Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji *vs.* komisjon, T-126/19, EU:T:2021:360, punkt 33).

30 Seda arvestades tuleb ELTL artiklit 277 tõlgendada piisavalt laialt, et tagada tõhus kontroll institutsioonide üldaktide õiguspärasuse üle nende isikute huvides, kellel puudub õigus esitada hagi otse nende aktide peale. Niisiis peab ELTL artikli 277 kohaldamisala laienema ka neile

institutsioonide aktidele, mis olid asjasse puutuvad tühistamishagi esemeks oleva otsuse vastuvõtmisel, kuna asjaomane otsus tugineb põhiliselt neile, isegi kui need ei ole formaalselt selle õiguslik alus. Lisaks ei saa õigusvastasuse vastuväite analüüsimiseks ühe ja sama normistiku norme kunstlikult osadeks jagada (vt 16. juuni 2021. aasta kohtuotsus Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji *vs.* komisjon, T-126/19, EU:T:2021:360, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Käesolevas asjas väidab hageja, et kriisilahendusnõukogu oleks pidanud võtma arvesse tema osalemist kaitseskeemis 2018. aastal, et arvutada tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 alusel, millest kriisilahendusnõukogu sama sätte alusel keeldus, kuna ta tõlgendas seda teisiti.

32 Õigusvastasuse vastuväite kohaselt leiab hageja, et kui tõlgendus, mille kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuses delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikele 2 andis, oleks õige, oleks see säte seega õigusvastane, kuna rikuks direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikeid 2 ja 7, võttes arvesse, et need sätted kohustavad komisjoni tagama delegeeritud määruse vastuvõtmisel, et aasta baasosamakseid kohandatakse asjakohaselt krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiiliga ning et kohandamise käigus võetakse arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute osalust kaitseskeemis.

33 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse ja delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 vahel on seos.

34 Seda enam on nii, et kriisilahendusnõukogu argument, mis on esitatud eespool punktis 29, tähendaks – kui seda järgida – delegeeritud määrusega 2015/63 kehtestatud *ex-ante*-osamaksete arvutamise korra eeskirjade kunstlikku eraldamist ja jätaks ELTL artikli 277 ilma selle soovitavast toimest.

35 Järelikult tuleb tagasi lükata asja läbivaatamist takistavad asjaolud, mille kriisilahendusnõukogu esitas teise väite vastu.

Sisulised küsimused

36 Teises väites leiab hageja, et kui delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tema osalemist kaitseskeemis 2018. aastal ei saa tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtta, on need sätted direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetega 2 ja 7 vastuolus.

37 Kuna hageja esitas käesoleva õigusvastasuse vastuväite üksnes eespool punktis 36 kirjeldatud juhuks, tuleb kõigepealt analüüsida, kas delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõige 2 ja artikli 14 lõige 1 võimaldavad kriisilahendusnõukogul võtta arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis 2018. aastal, et arvutada tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse. Kui see nii ei ole, tuleb seejärel hinnata, kas need sätted on kooskõlas direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetega 2 ja 7.

– *Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 ja artikli 14 lõike 1 ulatus*

38 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikes 2 on sätestatud, et „[k]rediidiasutuse või investeerimisühingu, ka väikese krediidiasutuse või investeerimisühingu staatuse muutumine osamakseperioodi jooksul ei mõjuta asjaomasel aastal tasutavat aasta osamakset".

39 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikes 1 on sätestatud, et „[k]rediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad kriisilahendusasutusele värskeimad heaks kiidetud aruandeaasta finantsaruanded, mis on kättesaadavad enne osamakseperioodile eelneva aasta 31. detsembrit, samuti vannutatud audiitori või audiitorühingu arvamuse".

40 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemine kaitseskeemis kujutab endast staatuse muutust selle sätte tähenduses ning et seda muutust tuleb arvesse võtta osamakseperioodi jooksul, mis järgneb perioodile, mil see muutus toimus, st selle perioodi jooksul, mil krediidiasutus või investeerimisühing liitus kaitseskeemiga. Seega, kuna hageja alustas kaitseskeemis osalemist 2018. aastal, oleks kriisilahendusnõukogu pidanud seda asjaolu oma 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtma.

41 Lisaks, vastupidi sellele, mida väidab kriisilahendusnõukogu, ei takista delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõige 1 tal võtta arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis, mis toimus 2018. aastal, et arvutada tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse, isegi kui see institutsioon 31. detsembri 2017. aasta seisuga selles tegelikult ei osalenud. Igal juhul ei saa seda sätet kasutada selleks, et seada ohtu direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetes 2 ja 7 kehtestatud nõude – nimelt kohandada *ex-ante*-osamakseid krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiiliga, eelkõige seoses nende osalemisega kaitseskeemis – täitmine.

42 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.

43 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 4 lõikes 1 on ette nähtud, et kriisilahendusnõukogu arvutab iga krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex-ante*-osamakse teabe alusel, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on esitanud vastavalt delegeeritud määruse artiklile 14.

44 Kõigepealt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikes 1 sätestatud, et krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad esitama kriisilahendusnõukogule viimase heakskiidetud aruandeaasta finantsaruande, mis on kättesaadav osamakseperioodile eelneva aasta 31. detsembriks (edaspidi „aasta N-1"). Nendele finantsaruannetele peab olema lisatud vannutatud audiitori või audiitorühingu arvamus.

45 Tuleb tõdeda, et võttes arvesse selliste finantsaruannete koostamise kestust, on teave, mille alusel kriisilahendusnõukogu arvutab iga krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex-ante*-osamakse, üldjuhul seotud osamakseperioodile eelneva eelviimase aastaga või erandlikel asjaoludel aruandeaastaga, mis algas sellel eelviimasel aastal ja lõppes aastal N-1 (edaspidi nende kahe perioodi puhul „võrdlusaasta N-2").

46 Edasi nähtub delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikest 2, et krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad kriisilahendusnõukogule vähemalt teabe, millele on osutatud delegeeritud määruse II lisas ja mille hulgas on kohustused, mille on loonud kaitseskeemi kuuluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud ja mis jäetakse selle delegeeritud määruse artikli 5 lõike 1 punkti b alusel *ex-ante*-osamaksete arvutamisest välja.

47 Lõpuks on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikes 3 ette nähtud, et II lisa kohane teave, mida hõlmavad järelevalveliste aruannete nõuded, esitatakse kriisilahendusnõukogule samamoodi, nagu krediidiasutus või investeerimisühing esitas selle pädevale asutusele värskeimas asjakohases järelevalvelises aruandes, mis käsitleb vaatlusalust aastat, mille kohta on esitatud delegeeritud määruse artikli 14 lõikes 1 osutatud aruandeaasta finantsaruanne.

48 Seega nähtub delegeeritud määruse 2015/63 artikli 4 lõikest 1 koostoimes artikli 14 lõigetega 1–3, et kriisilahendusnõukogu ülesanne on arvutada *ex-ante*-osamaksed viimati heaks kiidetud ja kinnitatud aruandeaasta finantsaruandeid käsitleva teabe (edaspidi „finantsaruanded“) alusel, mis on kättesaadav aasta N-1 31. detsembril (vt selle kohta 14. novembri 2019. aasta kohtuotsus State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punkt 42), arvestades, et see teave puudutab seega finantsaruandeid, mis viitavad võrdlusaastale N-2.

49 Selles kontekstis tuleb täpsustada, et krediidiasutuste ja investeerimisühingute *ex-ante*-osamakse arvutamiseks on teave nende osalemise kohta kaitseskeemis tihedalt seotud muu teabega, mis sisaldub krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes. Kui kriisilahendusnõukogu kohaldab näiteks kaitseskeemi riskinäitajat, nagu on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 punktis b, peab ta vastavalt delegeeritud määruse artikli 7 lõike 4 teisele lõigule muu hulgas arvesse võtma delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punktis a ette nähtud riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtelist kaalu. Ent nagu kriisilahendusnõukogu väitis, ilma et hageja oleks sellele vastu vaielnud, sisaldub viimati nimetatud riskinäitajat puudutav teave üldjuhul asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes.

50 Seega, kui selline krediidiasutus või investeerimisühing osaleb kaitseskeemis aastal N-1, toimub see osalemine pärast seda, kui on lõpetatud võrdlusaastat N-2 puudutavad finantsaruanded, mis on selle krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex-ante*-osamakse arvutamisel määrava tähtsusega, nagu nähtub eespool punktist 45. Neil asjaoludel ei saa seda osalemist kaitseskeemis pidada neid finantsaruandeid puudutavaks teabeks. Niisugusel juhul ei pea kriisilahendusnõukogu seda osalust asjaomase osamakseperioodi eest selle krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtma.

51 Hageja argumendid ei lükka seda järeldust ümber.

52 Esiteks väidab hageja, et kriisilahendusnõukogu on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 alusel kohustatud võtma arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis aastal N-1, kuna selline osalemine kujutab endast staatuse muutust selle sätte tähenduses.

53 Ilma et oleks vaja analüüsida, kas krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemine kaitseskeemis kujutab endast „staatuse muutumist“ delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 tähenduses, piisab, kui märkida, et igal juhul ei kohusta see säte kriisilahendusnõukogu asjaomase osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtma sellist muutust aastal N-1.

54 Nimelt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikes 2 üksnes ette nähtud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu staatuse muutumine osamakseperioodi jooksul „ei mõjuta asjaomasel aastal tasutavat [*ex-ante*-]osamakset“. Selles sättes on seega täpsustatud, et staatuse muutumist ei tule arvesse võtta sellesama aasta eest tasumisele kuuluva *ex-ante*-osamakse arvutamisel, mil muutus toimus, ent samas ei ole nõutud, et seda muutust tuleb tingimata arvesse võtta järgmise aasta eest tasumisele kuuluva *ex-ante*-osamakse arvutamisel.

55 Kõigepealt ei saa hageja sellega seoses väita, et väljendi „asjaomane aasta“ kasutamine tähendab erinevat kohtlemist võrreldes aastaga, mil staatuse muutumine aset leidis, ja järgmise aastaga.

56 Nimelt, pelk asjaolu, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikes 2 on täpsustatud, et staatuse muutumine osamakseperioodi jooksul ei mõjuta selle perioodi eest tasumisele kuuluvat *ex-ante* -osamakset, ei tähenda, et seda tuleb *a contrario* arvesse võtta järgmise perioodi puhul.

57 Isegi kui järgmiseks eeldada, et krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemine kaitseskeemis kujutab endast „staatuse muutust“ delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 tähenduses, tuleneb delegeeritud määruse artikli 4 lõikest 1 koostoimes artikli 14 lõigetega 1–3, nagu on märgitud eespool punktides 48–50, et sellist osalemist tuleb arvesse võtta, kui see tuleneb võrdlusaasta N-2 finantsaruandeid käsitlevast teabest.

58 Miski delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 sõnastuses ei anna aga alust eeldada, et see säte teeb viidatud reeglist erandi.

59 Täpsemalt, kuigi on tõsi, nagu märgib hageja, et delegeeritud määruse 2015/63 artikkel 14 kuulub selle määruse 3. jakku „Halduskü simused ja trahvid“, ei saa sellest järeldada, et selle ulatus peaks piirduma *ex-ante*-osamaksete süsteemi puhtalt haldusaspektidega. Vastupidi, kuna selle määruse artikli 4 lõikes 1 on sõnaselgelt ette nähtud, et kriisilahendusnõukogul tuleb määrata *ex-ante*-osamaksed kindlaks, võttes aluseks krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt „vastavalt [delegeeritud määruse 2015/63] artiklile 14 esitatud teabe“, on see säte niisuguste osamaksete arvutamisel asjakohane.

60 Lõpuks ei saa nõustuda hageja väitega, et kui delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõige 2 ei võimalda võtta arvesse staatuse muutumist sellele muutumisele järgneval osamakseperioodil, muutuks see säte ülearuseks.

61 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 eesmärk on eelkõige vältida ebakindlust delegeeritud määruse artikli 12 lõike 1 ulatuse osas, kuna see näeb ette erandi põhimõttest, et *ex-ante*-osamaksed arvutatakse aasta N-1 31. detsembri seisuga kättesaadava teabe alusel (29. septembri 2022. aasta kohtuotsus ABLV Bank *vs*. SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, punkt 61).

62 Seega säilitab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõige 2 oma eesmärgi, kuna selles on sõnaselgelt selgitatud tagajärge, mille saab juba kaudselt tuletada delegeeritud määruse artikli 14 lõikest 1, st et krediidiasutuse või investeerimisühingu „staatuse muutumine“ ei saa mõjutada kõnealuse aasta eest tasumisele kuuluvat *ex-ante*-osamakset.

63 Eeltoodust tuleneb, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõige 2 ei kohusta kriisilahendusnõukogu võtma *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis, mis toimus aastal N-1.

64 Teiseks ei saa hageja väita, et selline kohustus tuleneb delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikest 5, milles on sätestatud, et „[k]ui kriisilahendusasutustele esitatud teavet või andmeid ajakohastatakse või parandatakse, esitatakse ajakohastused või parandused kriisilahendusasutustele põhjendamatu viivituseta“.

65 Sellega seoses tuleb täpsustada, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikes 5 nimetatud ajakohastused puudutavad teavet või andmeid, mille asjasse puutuv krediidiasutus või investeerimisühing esitab delegeeritud määruse artikli 14 lõike 1 alusel ning mis puudutavad seega võrdlusaastat N-2. Seega ei viita miski delegeeritud määruse artikli 14 lõikes 5 sellele, et selle sätte eesmärk on lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul esitada kriisilahendusnõukogule teavet muu ajavahemiku kohta kui see, mille kohta on esitatud selle delegeeritud määruse artikli 14 lõikes 1 osutatud finantsaruanded, see tähendab võrdlusaasta N-2 kohta.

66 Kolmandaks ei saa hageja tugineda delegeeritud määruse 2015/63 artikli 17 lõikele 3 väitmaks, et kriisilahendusnõukogu on kohustatud arvesse võtma aasta N-1 kohta esitatud teavet.

67 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 17 lõikes 3 on sätestatud, et „[k]ui teavet, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on kriisilahendusasutusele esitanud, muudetakse või korrigeeritakse, kohandab kriisilahendusasutus asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt järgmise osamakseperioodi eest tehtava aasta [*ex-ante*-]osamakse arvutamisel asjaomast aasta [*ex-ante*-]osamakset vastavalt ajakohastatud teabele“.

68 Sellest tuleneb, nagu väidab kriisilahendusnõukogu, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 17 lõikes 3 on piirdutud selle ajahetke määratlemisega, millest alates selles sättes nimetatud muudatused või korrigeerimised avaldavad mõju, see tähendab järgmisel osamakseperioodil. Seevastu ei ole selle sätte eesmärk muuta selle teabe lähtekuupäeva, mis on asjakohane *ex-ante*-osamaksete arvutamiseks, nagu see on kehtestatud delegeeritud määruse artikli 14 lõikes 1.

69 Neljandaks väidab hageja, et *ex-ante*-osamaksed tuleb arvutada krediidiasutuse või investeerimisühingu „hetkeülevaate“ alusel iga majandusaasta 1. jaanuaril, tuginedes kohtujurist Campos Sánchez-Bordona ettepanekule kohtuasjas State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, punkt 71). Hageja sõnul tuli seega tema osalemist kaitseskeemis tema 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtta.

70 Sellega seoses tuleb ühelt poolt märkida, et kuigi delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõige 1 viitab ühele kuupäevale, milleks on aasta N-1 31. detsember, puudutab see viide nende finantsaruannete kättesaadavust, mida kasutatakse *ex-ante*-osamaksete arvutamiseks. Ent lisaks on vaja, et sel kuupäeval kättesaadavad finantsaruanded oleksid nõuetekohaselt heaks kiidetud ja kinnitatud, mis tähendab – nagu on märgitud eespool punktis 45 –, et need finantsaruanded on seotud võrdlusaastaga N-2.

71 Teiselt poolt nähtub delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikest 4 tõepoolest, nagu väidab ka hageja, et asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing võib esitada teabe, mis on osamakseperioodi *ex-ante*-osamaksete arvutamise aluseks, hiljemalt osamakseperioodi aasta 31. jaanuariks. See ei mõjuta siiski ka eespool punktidest 42–50 tulenevat järeldust, et see teave peab olema seotud aasta N-1 31. detsembril kättesaadava finantsaruandega ja seega olema seotud võrdlusaastaga N-2.

72 Viiendaks tuleb sama järeldus teha hageja väite kohta, et krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemine kaitseskeemis ei ole raamatupidamisandmete hulka kuuluv asjaolu, mis võib kõikuda. Nimelt ei ole delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikes 4 nimetatud teabe võimalik kõikuv või staatiline laad asjakohane, arvestades delegeeritud määruse artikli 14 lõike 1 selget sõnastust,

millest nähtub, et *ex-ante*-osamaksete arvutamiseks vajalik teave peab olema seotud aasta N-1 31. detsembril kättesaadavate finantsaruannetega ja et see puudutab seega – nagu on märgitud eespool punktis 45 – võrdlusaastat N-2.

73 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõige 1 ei kohusta ega ka võimalda kriisilahendusnõukogul võtta *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalust kaitseskeemis osamakseperioodil, mis järgneb sellele osamakseperioodile, mil ta oli selle osaline.

74 Seda järeldust kinnitab *ex-ante*-osamaksete süsteemiga taotletav eesmärk, nagu see on kehtestatud direktiiviga 2014/59 ja määrusega nr 806/2014 ning nagu on täpsustatud delegeeritud määruses 2015/63.

75 Nimelt, nagu on märgitud eespool punktis 48, peab kriisilahendusnõukogu arvutama *ex-ante*-osamaksed teabe alusel, mis puudutab aasta N-1 31. detsembri seisuga kättesaadavaid finantsaruandeid, mis on seotud võrdlusaastaga N-2.

76 Ent kui kriisilahendusnõukogu peaks võtma arvesse asjasse puutuva krediidiasutuse või investeerimisühingu kogu osalust kaitseskeemis aastal N-1, võiks see seada ohtu järgmisel aastal tehtud *ex-ante*-osamaksete arvutamise usaldusväärsuse, kuna kriisilahendusnõukogu oleks eelkõige kohustatud tegema arvutuse muu teabe alusel kui see, mis puudutab nõuetekohaselt heaks kiidetud finantsaruandeid. Selle arvutuse usaldusväärsuse puudumine võib seega takistada saavutada *ex-ante*-osamaksete süsteemi eesmärki, milleks on saavutada hiljemalt 31. detsembriks 2023 vähemalt 1% kõigi ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute tagatud hoiuste summast (vt selle kohta analoogia alusel 14. novembri 2019. aasta kohtuotsus State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punktid 41 ja 43).

77 Lõpuks mõjutab krediidiasutuse või investeerimisühingu kaitseskeemis osalemise arvessevõtmine aastal N-1 *ex-ante*-osamaksete arvutamise järjepidevust ja arvutamisel kasutatud teabe võrreldavust. Nimelt, kui kriisilahendusnõukogu võtab selle arvutamisel vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklitele 4 ja 14 arvesse teavet võrdlusaasta N-2 kohta (vt eespool punkt 48), tuleb tal arvesse võtta teavet, mis puudutab teist ajavahemikku, nimelt aastat N-1, mis puudutab krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis aastal N-1.

78 Eeltoodut arvestades tuleb delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1 tõlgendada nii, et need ei võimalda kriisilahendusnõukogul võtta 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis 2018. aastal.

– Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõike 2 ja artikli 14 lõike 1 õiguspärasus, arvestades direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikeid 2 ja 7

79 Teises väites leiab hageja, et kui delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda võtta 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalemist kaitseskeemis 2018. aastal, siis on need sätted direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetega 2 ja 7 vastuolus.

80 Teine väide jaguneb kaheks osaks, millest esimese kohaselt on rikutud direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetes 2 ja 7 ette nähtud nõuet, mille kohaselt peavad *ex-ante*-osamaksed olema kohandatud iga krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga, ning teise kohaselt on rikutud direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktis h ette nähtud tingimust, mille kohaselt tuleb *ex-ante*-osamaksete kindlaksmääramisel arvesse võtta asjaolu, et krediidiasutus või investeerimisühing osaleb kaitseskeemis.

81 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.

82 Kuna väite kaks osa on omavahel tihedalt seotud, tuleb neid analüüsida koos.

83 Sellega seoses tuleb meenutada, et direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikes 7 ette nähtud pädevuse delegeerimise alusel *ex-ante*-osamaksete riskiprofiiliga korrigeerimise eeskirjade täpsustamisel delegeeritud määrusega 2015/63 on komisjonil keeruliste hinnangute andmisel ulatuslik kaalutlusõigus (vt selle kohta 20. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Landesbank Baden-Württemberg *vs.* SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punktid 105–111).

84 Nii on ka komisjoni pädevusega määrata kindlaks kuupäevad, mille alusel võtta arvesse teavet, mis on asjakohane riskiprofiiliga *ex-ante*-osamaksete korrigeerimiseks, sealhulgas kuupäev, mil võetakse arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalust kaitseskeemis.

85 Esiteks on see kindlaksmääramine lahutamatu osa *ex-ante*-osamaksete riskiprofiiliga korrigeerimise meetodist, mis tervikuna eeldab keeruliste hinnangute andmist (vt selle kohta 20. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Landesbank Baden-Württemberg *vs.* SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punktid 105–111).

86 Teiseks on direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktis h üksnes märgitud seda, et kui komisjon võtab vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada *ex-ante*-osamaksete krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiiliga korrigeerimise mõistet, peab ta arvesse võtma asjaolu, et krediidiasutus või investeerimisühing kuulub kaitseskeemi, ent ta ei pea täpsustama hetke, millal seda asjaolu tuleb arvesse võtta.

87 Neil asjaoludel, mis puudutab direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 alusel *ex-ante*-osamaksete korrigeerimise meetodi aluseks võetavaid kuupäevi, eelkõige kuupäeva, mil võetakse arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalust kaitseskeemis, siis peab Euroopa Liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, ega komisjonile antud kaalutlusõiguse teostamisel ei ole tehtud ilmset viga või kuritarvitatud võimu või ega komisjon ei ole ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt selle kohta 20. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Landesbank Baden-Württemberg *vs.* SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punkt 112).

88 Sellest tuleneb, et hageja peab tõendama, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikes 2 ja artikli 14 lõikes 1 on tehtud ilmne hindamisviga, kuritarvitatud võimu või komisjon on ilmselgelt ületanud oma pädevuse piire.

89 Sellega seoses tuleb kõigepealt rõhutada, et delegeeritud määruses 2015/63 võttis komisjon nõuetekohaselt arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kuulumist kaitseskeemi kui asjaolu, mis oli asjakohane *ex-ante*-osamaksete korrigeerimisel krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiiliga.

90 Eelkõige jäetakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 lõike 1 punkti b kohaselt aasta baasosamakse arvutamisel välja teatavad kohustused, mille on loonud kaitseskeemi kuuluv krediidiasutus või investeerimisühing. Lisaks võetakse delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punktis b ja artikli 7 lõike 4 punktis b arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu osalust kaitseskeemis, et kohandada aasta baasosamakset krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga.

91 Lisaks võetakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõike 1 kohaselt *ex-ante*-osamaksete arvutamisel kaitseskeemis osalemist tõepoolest arvesse viivitusega, mis vastab selles sättes osutatud finantsaruannete aruandekuupäeva ja *ex-ante*-osamaksete arvutamise kuupäeva vahelisele ajale.

92 See lähenemisviis on siiski põhjendatud vajadusega kehtestada kõigi asjaomaste krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks ühine kuupäev, mis võimaldab võrrelda andmeid ja teavet, mille nad esitavad *ex-ante*-osamaksete arvutamiseks. Nimelt nähtub esiteks eespool punktis 75 esitatud kaalutlustest, et sellise kuupäeva eesmärk on eelkõige võimaldada kriisilahendusnõukogul arvutada usaldusväärselt *ex-ante*-osamaksed heakskiidetud finantsaruannete alusel ja seega saavutada selles punktis nimetatud eesmärk.

93 Teiseks ei ole eespool punktis 91 viidatud lahknevus ilmselgelt sobimatu, kuna vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 lõikele 1 võtab kriisilahendusnõukogu arvesse teavet viimaste heakskiidetud ja kinnitatud finantsaruannete kohta, mistõttu põhineb *ex-ante*-osamaksete arvutamine teabel, mis on seotud esimese aastaga, mille kohta need andmed on heakskiidetud ja kinnitatud kujul kättesaadavad (vt eespool punkt 45).

94 Lõpuks tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud muid asjaolusid tõendamaks, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõikes 2 ja artikli 14 lõikes 1 on tehtud ilmne hindamisviga, kuritarvitatud võimu või ei ole komisjon ilmselgelt järginud pädevuse piire, kui määras kindlaks ajahetke, millal tuleb arvesse võtta krediidiasutuste ja investeerimisühingute osalust kaitseskeemis.

95 Neil asjaoludel tuleb hageja teine väide tagasi lükata.

Esimene väide, et rikutud on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1

96 Hageja väidab sisuliselt, et keeldudes 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtmast tema 2018. aasta osalust asjaomases kaitseskeemis, rikkus kriisilahendusnõukogu delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1.

97 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele väidetele vastu.

98 Tuleb tõdeda, et hageja ei osalenud asjaomases kaitseskeemis võrdlusaastal N-2, see tähendab 2017. aastal, kuna see kaitseskeem loodi alles 2018. aastal.

99 Ent nagu nähtub eespool punktidest 43–78, tuleb delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1 tõlgendada nii, et need ei võimalda kriisilahendusnõukogul võtta 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse hageja osalemist kaitseskeemis 2018. aastal.

100 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja väide, et tema 31. detsembri 2017. aasta seisuga kättesaadavad finantsaruanded sisaldavad mõningat teavet selle kaitseskeemi loomise kohta, mille liige ta on, ning kriisilahendusnõukogu oleks seega pidanud seda teavet 2019. aasta osamakseperioodi puhul arvesse võtma.

101 Nimelt võib kriisilahendusnõukogu direktiivi 2014/59 artikli 2 lõike 1 punkti 8 kohaselt *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse võtta üksnes neid kaitseskeeme, millele on vastavalt määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikele 7 antud luba.

102 Tuleb aga tõdeda, et kõnealuse kaitseskeemi loomine jõustus alles pärast seda, kui Hispaania keskpank oli 2018. aasta märtsis kinnitanud, et selle kaitseskeemi loomise leping vastab määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 ette nähtud nõuetele.

103 Neil asjaoludel ei rikkunud kriisilahendusnõukogu õigusnormi, kui ta ei võtnud 2019. aasta osamakseperioodi *ex-ante*-osamakse arvutamisel arvesse hageja osalemist asjaomases kaitseskeemis 2018. aastal.

104 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ning jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

105 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kriisilahendusnõukogu kohtukulud vastavalt viimase nõudele hageja kanda, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

106 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kümnes koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Mõista Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) kohtukulud välja Banco Cooperativo Español, SA-lt ning jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.**

3. **Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 22. jaanuaril 2025 Luxembourgis.

Allkirjad